

CARTEA LUI TOVIE

Cap 1

459v *Tovie, în robie, de la leagea lui Dumnezeu nu să departă și pre fiul său Tovie, din Anna, muierea sa, născut, frica Domnului îl învață. Iubit fiind împăratului Salmanazar, mearge încătore vrea. Frații robi îi mângăie și-i ajută cu milostenie. Lui Gav el dă împrumut tălanți de argint zeace. Sena |heriv, pentru căci îngroapă morți, îl goneaște.*

1. **T**ovie, din neamul și cetatea Nethali, carea este în părțile Galileii cele mai din sus preste Naason, după calea carea duce spre apus, de-a stânga având cetatea Sefeth,
2. *Robit fiind în zilele lui Salmanazar, împăratului asiriilor, însă, și în robie fiind, calea adevărului nu o au părăsit, *4 Împăr. 17, 3 și 18, 9.
3. Așa cât toate care putea avea, fraților celor împreună robiți, în toate zilele, carii era din neamul lui, le împărția.
4. Și fiind mai tânăr decât toți în neamul Nethali, nimic pruncesc n-au lucrat.
5. Și mergând toți la vițeei cei de aur, *carii îi făcuse Ierovoam, împăratul lui Israil, numai acesta fugea <de> împreunarea tuturor. *3 Împăr. 12, 28.
6. Ci mergea în Ierusalim la bisearca Domnului și acolo să închina Domnului, Dumnezeului Israil, toate pârghele sale și zăciurile credincios dându-le,
7. Așa cum în anul al treilea nemearnicilor și veniților slujia toată zăciuala.
8. Acestea și aseamenea acestora, după leagea lui Dumnezeu, pruncșorul păzia.
9. Iară fiind bărbat, ș-au luat muiere, || Anna, din neamul său. Și au născut dintr-însa fiu, numele său puindu-i,
10. Pre carele din pruncie a să teame de Dumnezeu l-au învățat și a să feri de tot păcatul.
11. Deci ducându-să prin robie cu muierea sa și cu pruncul în cetatea Ninivii, cu tot neamul său,
12. (Mâncând toți din bucatele păgânilor) acesta ș-au păzit sufletul și niciodată nu s-au spurcat în bucatele lor.
13. Și pentru că ș-au adus aminte de Domnul în toată inima sa, i-au dat Dumnezeu har înaintea lui Salmanazar împăratului.
14. Și i-au dat putere oriîncătore ar vrea a să duce, având slobozenie orice ar vrea a face.
15. Și mergea la toți carii era în robie și dojene mântuitoare le da.
16. Și, venind în Raghes, cetatea medenilor, și din ceale ce avea dăruite de la împăratul având zeace talanți de argint,
17. Și, văzând pre Gavel în mulțimea neamului său a fi lipsit, care era din neamul lui, supt iscălitură i-au dat numiții talanți de argint. |

18. Iară după multă vreme murind Salmanazar împăratul, împărățând Senaheriv, fiul lui, pentru el și având urâți înaintea sa pre fiii lui Israil, 460v
19. Tovie în toate zilele meargea prin toate neamurile sale și-i mângăia și împărțea fieștecăruia pre cât putea din averile sale.
20. Pre cei flămânzi îi hrănea, celor goli vejminte le dăruia și celor morți și ucși îngropăciune le făcea cu de-adinsul.
- *4 Împăr. 19, 35. 21. *Mai pre urmă întorcându-se împăratul Senaheriv, fugând de partea Iudei, carea Ecli 48, 24. o făcuse Domnul asupra lui pentru blăstămul său și, mâniaș, mulți ucisease dintre fiii lui Israil, Tovie le îngropa trupurile. 2 Mac. 8, 19.
22. Iară deacă s-au vestit împăratului, au poruncit să-l ucigă și i-au luat toate averile.
23. Iară Tovie, cu fiul său și cu muierea fugind gol, s-au pitulat, că mulți îl iubea.
- *4 Împăr. 19, 37. 24. *Iară după patruzeaci și cinci de zile, au ucis pre împăratul fiii lui. 2 Par. 32, 21.
25. Și s-au întors Tovie în casa sa și toate averile i s-au dat îndărăpt. || Isaie 35, 38.

Cap 2

461r

Tovie, ostenit de îngroparea morților, cu gunoiu de rândurea, spre proba răbdării, să orbeaște. Și de la muiere și de la priiatini ocărându-să, să năcăjaște și cu mare răbdare le suferă ca și Iov.

1. **D**upă acestea, fiind zi de sărbătoarea Domnului și făcându-să bun prânzu în casa lui Tovie,
2. **A**u zis fiului său: „Mergi și adă câțva din neamul nostru, carii să tem de Domnul, să se uspete cu noi”.
3. Și, ducându-să și întorcându-să, i-au vestit că unul din fiii lui Israil sugrumat zace în uliță. Și îndată sărind de la masă, lăsând prânzul, flămând au ajuns la trup.
4. Și, luându-l, l-au purtat la casa sa în taină, ca, apuind soarele, cu togmeală să-l îngroape.
5. Și, deacă au pitulat trupul, au mâncat pâne cu jeale și cu tremurare,
6. Aducându-și aminte de cuvântul acela care au zis Domnul prin Amos prorocul: *Amos 8, 10. *„Zilele | voastre ceale de praznic să vor întoarce spre tânguire și spre jale”. 461v
7. Iară apuind soarele, s-au dus și l-au îngropat. 1 Mac. 1, 41.
8. Și-l muștra toți cei de aproape ai lui, zicând: „Pentru această pricină s-au fost poruncit să te ucigă și de abia ai scăpat de porunca morții și iarăși îngropi morții?”
- *Sus 1, 13. 9. *Ci Tovie, mai mult de Domnul temându-să decât de împăratul, apuca trupurile celor ucși și le pitula în casa sa și pe la miezul nopților le îngropa.
10. Și s-au întâmplat într-o zi, fiind ostenit de îngropare, venind la casa sa, s-au aruncat lângă păreate și au adormit.
11. Și din cuibul rândurealii cald gunoiu i-au căzut pre ochiu și s-au orbit.
12. Iară această ispită pentru aceea o au lăsat Dumnezeu a i să întâmpla, ca să dea celor viitori pildă de răbdarea lui ca și a sfântului Iov.
13. Că, din pruncia sa, pururea temându-să de Domnul și poruncile Lui păzind, nu s-au întristat împotriva lui Dumnezeu, || pentru că i să întâmplase rana orbirii, 462r
14. Ci nemișcat au rămas în frica lui Dumnezeu, dând har lui Dumnezeu în toate zilele vieții sale.
15. Că precum pre fericitul Iov îl muștra împărații, așa acești părinți și rudele lui își bătea joc de viața lui, zicând:
16. „Unde ți-i nădejdea, pentru carea milostenii și îngropăciuni făceai?”
17. Iară Tovie îi certa zicând: „Să nu graiți așa,
18. Că sântem fiii celor sfinți și acea viață așteptăm carea Dumnezeu o va da celor ce credința sa niciodată nu o schimbă de la El”.
19. Iară Anna, muierea lui, să ducea la lucrul țesăturii în toate zilele și, din lucrul mânilor sale, hrană ce putea căpăta o aducea.
20. De unde au fost de au adus acasă un ied de capre,
- Iov. 2, 9. 21. A căruia glasul mecherezind auzindu-l bărbatul ei, au zis: „Vedeți ca nu cumva să fie de furat, întoarceți-l stăpânului său, că nu ni-i slobod noao a mânca ceva de furat au a atinge”. |
22. La aceastea, muierea lui mâniindu-să, i-au răspuns: „La arătat, deșartă s-au făcut nădejdea ta și milosteniile tale acum s-au arătat”.
23. Și cu aceastea și altele aseamenea cuvinte îl înfrunta. 462v

Cap 3

Rugăciunea lui Tovie către Dumnezeu, pentru ocară muierii ce cearea să moară, și a Sarii, featei lui Raguil, smerita, cu cel de trei zile post, rugăciune, pentru probozirea slujnicei. Despre șapte bărbați de la diavolul uciși. Și amândurora rugăciunile să ascultă, trimițându-se îngerul Rafail spre vindecarea lor.

1. tunci Tovie au suspinat și au început cu lacrimi a să ruga,
 2. Zicând: „Drept ești, Doamne, și toate judecățile Tale, dreapte și toate căile Tale, mila și adevărul și judecata.
 3. Și acum, Doamne, adu-Ți aminte de mine și să nu iai izbândă despre păcatele mele, nici să-Ți aduci aminte de greșalele mele sau a părinților miei. | |
- 463r 4. *Pentru că n-am ascultat de poruncile Tale, pentru aceea ne-am dat spre rumpere și spre robie și moarte și spre baznă și spre ocară tuturor neamurilor întru carele ne-ai răsipit. *2 Leage 28, 15.
 5. Și acum, Doamne, mari sânt judecățile Tale, că n-am lucrat după poruncile Tale și n-am umblat drept înaintea Ta.
 6. Și acum, Doamne, după vrearea Ta fă cu mine și poruncește în pace a să priimi sufletul meu, că mai bine-m iaste a muri decât a trăi!”
 7. Și într-aceeași zi s-au întâmplat de și Sara, fata lui Raguil, în Raghes, cetatea meadenilor, au auzit muștrare de la o slujnică a tătâni-său.
 8. Că să dedeese după șapte bărbați. Și dimonul pe nume Asmodeul îi ucisease îndată cât intrase la ea.
 9. Deci certând pentru vina sa, slujnica i-au răspuns, zicând: „Mai mult din tine să nu vedem fiu sau fată pre pământ, ucigătoarea bărbaților tăi!
 10. Au doară și a mă ucide vrei, precum ai ucis șapte bărbați?” La cuvântul acesta, |
 463v s-au suit în camera cea mai din sus a casii sale și în trei zile și în trei nopți n-au mâncat, nici au beut,
 11. Ci în rugăciune rămâind, cu lacrimi să ruga lui Dumnezeu să o sloboază de această muștrare.
 12. Și au fost deacă au plinit rugăciunea a treia zi, binecuvântând pre Domnul,
 13. Au zis: „Bine e cuvântat numele Tău, Dumnezeul părinților noștri, Carele, când Te vei mânia, milă vei face și, în vremea năcazului, ierți păcatele celor ce Te cearcă.
 14. La Tine, Doamne, fața mea întorc, la Tine ochii miei îmi îndireptezu.
 15. Rogu-mă, Doamne, ca de legătura muștrării aceștia să mă slobozești au încai de pre pământ să mă apuci.
 16. Tu știi, Doamne, că niciodată n-am pofit bărbat și curat mi-am ținut sufletul de toată pofta.
 17. Niciodată cu cei ce să joacă m-am amestecat, nici cu cei ce umblă în ceale ușoare părtașă m-am dat.
 464r 18. Iară bărbat cu frica Ta, nu cu pof| |ta mea, am cuprins a priimi.
 19. Și au eu nevreadnică am fost de dâșii, au ei n-au fost vreadnici de mine, că, doară, altui bărbat m-ai cruțat.
 20. Că nu-i în puterea omului sfatul Tău.
 21. Iară aceasta adevărat o are tot cel ce Te cinstește, că viața lui, de va fi în ocară, să va corona, iară de va fi în năcazu, să va slobozi; și de va fi în certare, la mila Ta a veni va fi slobod.
 22. Că nu Te desfetezi în peririle noastre, că după fortună, liniște faci, și după lucru mare și plângere, bucurie torni.
 23. Fie numele Tău, Dumnezeul lui Israil, binecuvântat în veaci!”
 24. Într-aceaea vreme s-au auzit rugăciunile amânduror înaintea slavei marelui Dumnezeu.
 25. Și s-au trimis îngeru <I Domnu> lui cel sfânt, Rafail, să-i grijască pre amândoi, a căroră într-o vreme s-au cetit rugăciunile înaintea Domnului. |

464v

Cap 4

Tovie, socotind că curând va muri, fiului sfinte dojeni îi dă, vârtute milostenii îi arată și despre zece tâlanți de aur, Gavelului împrumutați, îi spune.

1. eci părându-i-să lui Tovie că i să ascultă rugăciunea a putea muri, au chemat la sineși pre Tovia, fiul său,
 2. Și i-au zis: „Ascultă, fiul meu, cuvintele gurii mele și le pune ca un temeu în inima ta.

- * Ieșire 20, 12. 3. Deacă-m va lua Dumnezeu sufletul, trupul mi-l îngroapă. *Și cinstea maicii tale vei avea în toate zilele vieții tale, Ecli. 7, 29.
4. Că trebuie să-ți aduci aminte ce și cât de mari primejdii au suferit pentru tine în pântecul tău.
5. Iară deacă-ș va plini și ea vremea vieții sale, o îngroapă lângă mine.
6. Și în toate zilele vieții tale înainte să aibi pre Dumnezeu și te ferește ca nu cândva să voiești păcatul și să treci porun | cile Domnului, Dumnezeului nostru. 465r
- Pil. 3. 7. Din averile tale fă milostenie și să nu-ți întorci fața de cătră nice un sărac, că așa va fi de nici de cătră tine să va întoarce fața Domnului.
- Ecl. 4 și 14. 8. Precum vei putea, așa fii milostiv.
- Luc 14, 13. 9. De vei avea mult, de prisosit dă; de vei avea puțin, și puțin bucuroși te sârguiește a împărți,
- Ecli. 35, 12. 10. Că bună agonisire agoniseași în zi de lipsă.
- *Ecli. 29, 15. 11. *Că milostenia de tot păcatul și de moarte slobozează, și nu va suferi sufletul a să duce într-o întunecare.
12. Nădejde mare va fi înaintea marelui Dumnezeu milostenia tuturor celor ce o fac.
- *1 Thesal 4, 3. 13. *Păzește-te, fiiule, de toată curvia, și afară de muieră ta niceodată să suferi a ști păcatul.
14. Mândria niceodată în sâmbrirea ta sau în cuvântul tău să o lași, că într-înșă începere au luat toată perirea.
- *Face. 3, 5. 15. *Orice-ți va lucra cineva, îndată îi dă | plata, și sâmbrirea năimitului tău la tine nicidecum să rămâie. 465v
- Preo. 19, 13. 16. *Ce ți-i urât a-ți fi de la altul, ia sama ca nu cândva tu altuia să faci.
- *2 Leagi 24, 14. 17. *Pânea ta cu cei flămânzi și lipsiți să o mănânci, și din vejmintele tale pre cei goliți înbracă.
- *Math. 7, 12. 18. Pânea ta și vinul tău preste îngropăciunea celui drept le pune și să nu mănânci sau să beai dintr-ânsele cu păcătoșii.
- Marcu 6, 31. 19. Sfat pururea de la cel înțelept cearcă.
- Luc. 14, 13. 20. În toată vremea binecuvântează pre Dumnezeu și ceare de la El ca să-ți îndreptează căile tale și toate sfaturile tale într-Însul să rămâie.
21. Spuiți ție și aceasta, fiiule, că am dat zece tălanți de argint, când încă mititel erai, lui Gavel, în Raghes, cetatea medenilor, și zapisul lui la mine îl am.
22. Și pentru aceea cearcă cum ai ajunge la el și să iai de la el numitul argint și să-i întorci zapisul.
23. Să nu te teami, fiul meu, că săracă adecă viața purtăm, dară multe bunătăți vom avea* de ne vom teme de Dumnezeu și ne vom | | depărta de tot păcatul și vom face bine. 466r
- *Râm. 8, 17.

Cap 5

Lui Tovie, cercându-și povățuitori în Raghes, Rafail, îngerul necunoscut, îi iase înainte, căruia tatăl încredințază fiul. Carii ducându-se, muma plânge depărtarea fiului.

- 1 tunci au răspuns Toviia tătâni-său și i-au zis: „Toate, oricare mi-ai poruncit, voi face, tată.”
- 2 Iară în ce chip voi cerca banii acește, nu știu; el nu mă ști și eu nu-l cunosc. Ce sâmn îi voi da? Ci nici calea prin carea să mearge acolo, o am cunoscut cândva”.
3. Atunci, tatăl său i-au răspuns și i-au zis: „Zapisul adecă al lui la mine îl am. Care deacă-l vei arăta, îndată-ți va întoarce.
4. Ci vei mearge acum și-ți vei cerca oarecare credincios bărbat, care să meargă cu tine, plătindu-i-să, ca încă trăind eu să-i iai”.
5. Atunci ieșind Tovie, au aflat un tânăr strălucit stând încins și ca cum ar fi gata a umbla.
6. Și, neștiind că-i îngerul lui Dumnezeu, l-au strânșeluit și i-au zis: „De unde te avem, bune tinărule?”
7. Iară el au răspuns: „Dintre fiii lui Israil”. Și Tovie i-au zis: „Știi calea carea duce în țânutul meadenilor?” 466v
8. Căruie i-au răspuns: „Știu. Și toate căile lui de multe ori le-am umblat și am rămas la Gavel, fratele nostru, care zăbovește în Raghes, cetatea medenilor, carea iaste pusă în muntele Ecvatanului”.
9. Căruia Tovie i-au zis: „Aștaptă-mă, rogu-te, până ce voi vesti aceastea tătâni-meu”.

10. Atunci, întrând Tovie, au vestit toate acestea tătâni-său, despre carele mirându-să tatăl, l-au rugat să între la el.
11. Și, întrând, i s-au închinat și au zis: „Bucurie să-ți fie ție pururea!”
12. Și au zis Tovie: „Ce bucurie va fi mie, carele întru întunearec șezu și lumina ceriului nu o văzu?”
13. Căruia i-au zis tătârul: „Fii cu inimă tare, aproape iaste să vă vindecați de la Dumnezeu”.
14. Și i-au zis Tovie: „Au putea-vei duce pre fiiul meu la Gavel în Raghes, cetatea medenilor? Și deacă te vei întoarce, îți voi da plata”.
15. Și i-au zis îngerul: „Eu l-oiu duce și-l voi întoarce la tine”. ||
- 467r 16. Căruia Tovie i-au răspuns: „Rogu-te, spune-mi din care casă sau din ce neam ești?”
17. Căruia Rafail îngerul i-au zis: „Neamul cerci al năimitului au pre năimit carele cu fiiul tău să meargă?”
18. Ci ca să nu te fac grijnic, eu sânt Azarie, fiiul lui Ananie celui mare”.
19. Și Tovie au răspuns: „De mare neam ești tu, ci te rog să nu te mânii pentru că am vrut a ști neamul tău”.
20. Și i-au zis îngerul: „Eu sănătos l-oiu duce și sănătos ți-oiu întoarce fiiul tău”.
21. Și răspunzând Tovie, au zis: „Bine să umblați și fie Dumnezeu în calea voastră și îngerul lui vă petreacă”.
22. Atunci, gătind toate cele de purtat în cale, ș-au luat Tovie zioa bună de la tatăl său și de la mumă-sa și s-au dus amândoi împreună.
- 23.*Și deacă s-au dus, au început muma lui a plânge și a zice: „Toiagul bătrâneștelor *Jos 10, 4. noastre l-ai luat și l-ai trimis de la noi.
- 467v 24. Mai bine n-ar fi mai fost banii aceia | pentru carii l-ai trimis,
25. Că destul ne era noao sârăciia noastră ca să socotim bogăție a ne fi aceasta, că vedeam pre fiiul nostru”.
26. Și i-au zis Tovie: „Nu plânge, sănătos va veni fiiul nostru și sănătos să va întoarce la noi, și ochii tăi îl vor vedea.
27. Că crezu cum că îngerul Domnului cel bun îl va povățui și bine va rândui toate care să poartă pre lângă el, așa cum cu bucurie să se întorcă la noi”.
28. La acest cuvânt au încetat muma lui a mai plânge și au tăcut.

Cap 6

Cu îndemnul îngerului, Tovie, năvălind peștele, îl prinde și-i spintecă inima, fierea și ficatul, spre lecuri țâindu-le. Și la Raguil să abat, ca din porunca îngerului să-i ceară fata Sara muiare, a cării șapte bărbați îi ucisease dimonul, învâțându-să de la inger cu ce sfârșit trebuie a să cuprinde și a să ținea căsătoria.

- 468r 1. i au purces Tovie, și cănele au ur | mat după el. Și au rămas în starea dintâi, lângă râul Tigridii.
2. Și au ieșit să-și speale picioarele și, iată, un pește mare foarte au ieșit a-l îmbruca.
3. De carele spăimântându-să Tovie, au strâgat cu glas mare, zicând: „Doamne, mă năvălește”.
4. Și i-au zis îngerul: „Apucă-i aripa și-l trage la tine!” Carea făcând, l-au tras la uscat, și au început a să zbate înaintea picioarelor lui.
5. Atunci i-au zis îngerul: „Spintecă peștele acesta și inima lui și hierea și hicatul le ține ție, că sânt acestea spre leacuri de folos”.
6. Carea făcând, au fript cărnurile lui și le-au luat cu sâne în cale. Celeaalte le-au sărat, care le-ar fi de-a ajuns până ce ar ajunge în Raghes, cetatea meadenilor.
7. Atunci au întrebat Tovie pre inger și i-au zis: „Rogu-te, Azarie frate, să-m spui ce mijlocire vor avea acestea care din pește ai poruncit a să țânea”.
- 468v 8. Răspunzând îngerul, i-au zis: „Din inima lui o pârțică de o vei pune pre cărbuni, fumul | ei răsipește tot felul de dimoni, sau de la bărbat, sau de la muiare, așa cât mai mult să nu să apropie de ei.
9. Și fiiarea îi de folos a unge ochii în carii va fi albeață și să vindecă”.
10. Și i-au zis Tovie: „Unde vrei să rămânem?”
11. Răspunzând îngerul, au zis: „Iaste aici un om din neamul tău, pe nume Raguil, și acesta are față pe nume Sara, ci nici parte bărbătească, nici fâmeiască are alta fără aceasta.

*Num. 27, 8
și 36, 8.

12. *Ție ți să cuvin toate averile lui și trebuie să o iai soțu.
13. Ceare-o, dară, de la tatâl ei și ți-o va da muiare”.
14. Atunci au răspuns Tovie și au zis: „Auz că s-au dat a șapte bărbați și au murit. Ci și aceasta am auzit, că dimonii i-au ucis.
15. Deci mă tem ca nu cumva și mie să mi să întâmple aceastea și, fiind unul părinților miei, să le pui bătrânețele lor cu întristarea în iad”.
16. Atunci îngerul Rafail i-au zis: „Ascultă-mă și-ți voi arăta cine sânt pre cari îi poate birui dimonul.
17. Că cei ce așa priimeasc căsătoria, ca || să depărteaze de la sâneși pre Dumnezeu 469r și poftelor sale așa să slujască ca calul și ca mășcoiul, cărora nu iaste înțaleagere, are puteare dimonul preste aceia.
18. Iară tu, deacă o vei lua, întrând în cămară, în trei zile te contineaste de ea și nimic altă fără rugăciuni veți face cu ea.
19. Și într-acea noapte, aprinzând hicatul peștelui, să va goni dimonu.
20. Iară a doao noapte în împreunarea sfinților patriarși te vei cuprinde.
21. Iară a treia noapte blagoslovenie vei dobândi, ca să se nască din voi fii citovi.
22. Și trecând a treia noapte, vei lua fecioara cu frica Domnului, mai mult pentru dragostea pruncilor decât pentru pofta, ca în sămânța lui Avraam blagoslovenie în fii să dobândești”.

Cap 7

Raguil, din sfatul lui Rafail, peșita fata, Sara, o dă lui Tovie muiare și, scriindu-să togmealele ceale de căsătorie, nunta să prăznuiaste.

1. i au intrat la Raguil și i-au priimit Raguil cu dragoste.
2. Și uitându-să Raguil spre Tovie, au zis că | tră Ana, muiarea sa: „Cătuși samână 469v tinărul acesta cu vărul meu”.
3. Și după ce au zis acestea, au zis: „De unde sânteți, tinerilor, frații noștri?” Iar ei au zis: „Din neamul Nethali sântem, din robia Ninivei”.
4. Și le-au zis Raguil: „Cunoașteți pre Tovie, fratele meu?” Cari i-au zis: „Cunoaștem”.
5. Și multe bune despre dânsul grăind, au zis îngerul cătră Raguil: „Tovie, de carele întrebi, tatâl acestuia iaste”.
6. Și s-au slobozit Raguil și cu lacrimi l-au sărutat și, plângând pre grumazii lui,
7. Au zis: „Blagoslovenie să fie ție, fiul meu, că a bun și a foarte bun om fiu ești”.
8. Și Anna, muierea lui, și Sara, fata lui, au lăcrămat.
9. Și după ce au grăit, au poruncit Raguil să ucigă un berbeace și să gătească uspățu și, îndemnându-i a șede la prânzu,
10. Tovie au zis: „Aici eu astăzi nu voi mânca, nici voi bea, de nu vei întări mainte cererea mea și-m vei făgădui Sara, fata ta”.
11. Care cuvânt auzind Raguil, s-au spăimântat, știind ce s-au întâmplat celor șapte 470r bărbați cari au intrat la ea și au început a să teame || ca nu cumva și acestuia aseamenea să i să întâmple. Și îndoindu-să și nedând cearerii vrun răspuns,
12. I-au zis îngerul: „Nu te teame a o da acestuia, că acestui, ce să teame de Dumnezeu, să cuvine muiere fata ta. Pentru aceea altul nu o au putut avea”.
13. Atunci au zis Raguil: „Nu mă îdoiesc cum că Dumnezeu lacrămile și rugăciunile mele înaintea Sa le-au ascultat.
14. Și crezu că pentru aceea v-au făcut a veni la mine, ca aceasta să se împreune neamului său, *după Leagea lui Moisi. Și acum nu te îdoi că ți-o voi da”.
15. Și apucând dreapta feței sale, dreapta lui Tovie o au dat, zicând: „Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov fie cu voi și El să vă împreune și plinească în voi blagosloveniia Sa”.
16. Și luând hârtie, au făcut însămnarea căsătorii.
17. Și după acestea s-au ospătat, binecuvântând pre Dumnezeu.
18. Și au chemat Raguil la sine pre Anna, muierea sa, și i-au poruncit să gătească altă cămară.
19. Și au dus acolo înlăuntru pre Sara, fata sa, și au lăcrămat.
20. Și i-au zis: „Cu inimă tare să fii, fiica mea. Domnul ceriului să-ți dea ție bucurie pentru bănatul ce ai petrecut.

*Num. 36, 6.

Cap 8 |

470v *Tovie, în cămara mirească întrând, o parte de hicat frige. Și dimonul de Rafail legându-să, Tovie și Sara rugându-se, noaptea o petrec citovi. Pentru aceea, iarăși împlând mormântul ce-l gătise și dându-să lui Dumnezeu har de la părinții Sarii, veasel uspățu gătesc, și pentru zestrea, jumătate de averi li să dă, rămâindu-le și ceaealaltă jumătate după moartea părinților.*

1. **I**ară după ce au cinat, au dus înlontru tânărul la dânsa.
2. Și aducându-și aminte Tovie de cuvintele îngerului, au luat din tăçsula sa o parte de hicat și o au pus pe cărbuni vii.
3. Atunci Rafail îngerul au apucat dimonul și l-au legat în pustia Eghiptului din Sus.
4. Atunci au îndemnat vergura Tovie și i-au zis: „Sara, scoală și să ne rugăm lui Dumnezeu astăzi și mâne și poimâne, că într-aceaste trei nopți lui Dumnezeu ne împreună, iară a treia trecând noapte, într-a noastră împreunare vom fi.
5. Că fiii celor sfinți sântem și nu ne putem așa împreuna, ca neamurile care nu cunosc pre Dumnezeu”. ||
- 471r 6. Și, sculându-să aseamenea, necurmat să ruga amândoi împreună să li să dea sănătate.
7. Și au zis Tovie: „Doamne, Dumnezeu părinților noștri, bine Te cuvintează ceriurile și pământul, marea și izvoarele și râurile, și toate făpturile Tale, care sânt într-însăle.
8. *Tu ai făcut pre Adam din pravul pământului și i-ai dat ajutoriu Eva. *Facere 2, 7.
9. Și acum, Doamne, Tu știi că nu pentru pofta iau soru-mea mie muiare, ci numai pentru iubirea de rămășiță, întru carea bine să se cuvintează numele Tău în veacii veacilor”.
10. Și au zis Sara: „Miluiaște-ne, Doamne, miluiaște-ne, să îmbătrânim amândoi împreună sănătoși”.
11. Și au fost cătră cântatul cocoșilor, au poruncit Raguil a chema slugile sale și s-au dus cu el împreună să sape mormântul.
12. Că zicea: „Nu cumva așijderea să i să fie întâmplat, precum și celoraalți șapte bărbați carii întrase la ea”.
13. Și deacă au gătit groapa, întorcându-se Raguil la muiarea sa, i-au zis:
14. „Trimite una din slujnicile tale, și vază de au murit, să-l îngrop până a străluci zioa”.
- 471v 15. Iară ea au trimis una din slujnicile sale | carea, întrând în cămară, i-au găsat sănătoși și nevătămați, împreună dormind.
16. Și, întorcându-se, au vestit bună veaste și bine au cuvântat pre Domnul Raguil, adecă, și Anna, muiarea lui.
17. Și au zis: „Bine Te cuvântăm pre Tine, Doamne, Dumnezeu lui Israil, că nu s-au întâmplat precum ni să părea,
18. Că ai făcut cu noi mila Ta și ai scos de la noi nepriatinul ce ne gonea.
19. Și Te-ai milostivit unor doi. Fă-i, Doamne, mai de prisosât bine a te cuvânta și jârtva Ție, laudii Tale și a sănătății sale a-ți aduce, ca să cunoască toate neamurile că Tu ești Dumnezeu sângur în tot pământul”.
20. Și îndată au poruncit slujilor sale Raguil să umple groapa carea făcuse, până a să lumina de zi.
21. Iară muiării sale i-au zis să gătească uspățu și să gătească toate ceale ce era de lipsă spre hrana călătorilor.
22. Și doao vaci grase și patru berbeci a să ucide au făcut, și a găti ospățu tuturor vecinilor săi și tuturor priiatinilor. ||
- 472r 23. Și au jurat Raguil pre Tovie, ca să rămâie doao săptămâni la sâne.
24. Iară din toate care stăpânea Raguil, o jumătate de parte au dat lui Tovie și au făcut zapis ca și ceaealaltă jumătate parte carea mai era, după moartea lor, lui Tovie stăpânului să-i vie.

Cap 9

Rafail, rugat de Tovie, merge la Gavel, pre carele, luând bani, la nunta lui Tovie îl aduce. Iară el pre Tovie și Sara îi împlânzește.

1. **A**tunci au chemat Tovie pre înger la sine, pre care adecă om îl socotea, și i-au zis: „Azarie frate, rogu-mă să ascuți cuvintele meale.
2. De m-aș da eu ție slugă, n-aș fi destul socotinței tale.

3. Însă rogu-te să-ți iai jivini sau slujitori și să mergi la Gavel în Raghes, cetatea meadenilor, și să-i dai zăpășul și să iai de la el bani și să-l rogi a veni la nunta mea.

4. Că tu însuși știi că numără tatăl meu zilele și, de voiu întârziia cu o zi mai mult, să întristează sufletul lui.

5. Și adevărat vezi cum m-au jurat Raguil, a căruia jurământ nu-l pociu lepăda”.

6. Atunci Rafail, luând patru din slujii lui Raguil și dooa cămile, în Raghes, cetatea medenilor, au mers. Și, aflând pre Gavel, i-au dat zăpășul și au luat de la el toți banii. 472v

7. Și i-au spus despre Tovie, fiului Tovie, toate carea fusease și l-au făcut a veni cu sâne la nuntă.

8. Și întrând în casa lui Raguil, au aflat pe Tovie șezând la masă; și sărind, s-au sărutat împreună și au plâns Gavel și bine au cuvântat pre Domnul.

9. Și au zis: „Blagoslovească-te pre tine Dumnezeu lui Israil, că fiu ești a omului celui bun și drept și temătoriu de Dumnezeu și face milostenii.

10. Și să se zică blagoslovenie preste muiarea ta și preste părinții voștri.

11. Și să vedeți pre fiii voștri și pre fiii fiilor voștri, până la al treilea și al patrulea neam și să fie sâmbânța voastră blagoslovită de la Dumnezeu lui Israil, care împărățește în veacii veacilor.

12. Și zicând toți “Amin!”, s-au suit la ospătu, ci și cu frica Domnului făcea uspățul nuntei.

Cap 10 ||

Părinții lui Tovie lunga lui zăbavă cu grije o cercă. Iară el de abiia dobândește de la Raguil a să slobozi, luând zeastrea și muiirea. Și Raguil, bine poftindu-le, dojenește și fata despre datoriia caznicii. 473r

1. i zăbovindu-să Tovie cu pricina nuntei, grijnic era tatăl său Tovie, zicând: „Socotești pentru ce zăbovește fiul meu sau pentru ce să ține acolo?

2. Gândești a fi murit Gavel și nime nu va întoarce banii”.

3. Și au început a să întrista foarte și Ana, muiarea lui, cu el. Și au început amândoi împreună a plânge, pentru că la zioa rânduită nicidecum nu să întoarce fiul lor la ei.

*Sus 5, 23.

4. *Deci plângea muma lui cu nemângăiate lacrimi și zicea: „Hei, hei, mie, fiul meu, pentru ce te-am trimis a nimernici, lumina ochilor noștri, toiagul bătrânețelor noastre, mângăierea vieții noastre, nădejdea rămășiții noastre?

5. Toate împreună în tine unul având, nu trăbuia să te trimitem de la noi”.

6. Căriia zicea Tovie: „Taci și nu te turbura, sănătos e fiul nostru. Destul de credincios e omul căruia l-am încredințat”.

7. Iară ea nici într-un chip să putea mângăia, ci în toate zilele sculându-să, să uita prinpregiuru și încungiura toate căile prin carele a să | întoarce nădejde i să vedea, ca de departe să-l vază venind, de ar fi cu puțință. 473v

8. Iară Raguil zicea cătră jinere-său: „Rămâi aici și eu voiu trimite veaste pentru sănătatea ta la Tovie, tatăl tău”.

9. Căruia Tovie i-au zis: „Eu știu că tatăl meu și mumă-mea acum zilele le socotesc și să chinuiaște duhul lor într-înșii.

10. Și cu multe cuvinte rugând Raguil pre Tovie, și el nicidecum vrând a-l asculta, i-au dat pre Sara și jumătate parte din toate averile sale în slujii, în slujnice, în dobitoace, în cămile, și în vaci, și în bani mulți; și sănătos și bucurându-să, l-au slobozit de la sâne,

11. Zicând: „Îngerul Domnului cel Sfânt să fie în călătoria voastră și să vă ducă nevătămați și să aflați toate dreapte despre părinții voștri și să vază ochii miei fiii voștri, până ce voiu muri”.

12. Și apucând părinții fata sa, o au sărutat și o au slobozit a merge,

13. Dojenind-o a-și cinsti socrii, a-și iubi bărbatul, a îndrepta familia, a stăpâni casa și pre sine nevinovată a să păzi.

Cap 11 ||

Lăsând în drum pre Sara și ceaealaltă familie, Tovie și Rafail, înainte mergând, veseli de la părinții lui Tovie să cuprind. Fiul ungând ochii tătâni-său cu hierea hicatului, el dobândește 474r

vedeare. Pentru aceea, mulțămind lui Dumnezeu, după venirea Sarei și a familiei, în șapte zile veaseli să uspătă.

- 1 i, întorcându-să, au ajuns la Haran, carea iaste în mijlocul drumului, în preajma Ninevii, în zioa unsprăzeacea.
- 2 Și au zis îngerul: „Tovie frate, știi în ce chip Ț-ai lăsat pre tatăl tău?”
3. De-ți place, să meargem înnainte și, încet pășind, să urmeze drumul nostru fămeile, cu soțul tău și cu jigăniile”.
4. Și plâcând aceasta, să margă, au zis Rafail cătră Tovie: „Ia cu tine din fierea peaștelui, că va fi de lipsă”. Și au luat Tovie din fierea aceea și s-au dus.
5. Iară Anna șeade lângă drum, în toate zilele în sprânceana muntelui, de unde să putea uita departe.
6. Și socotind de venirea lui dintr-acelaș loc, l-au văzut de departe și îndată l-au cunoscut venind fiul său. Și, alergând, au vestit bărbatului său, zicând: „Iată, vine | fiul tău!”
7. Și au zis Rafail cătră Tovie: „Iară deacă vei întra în casa ta, îndată te închină Domnului, Dumnezeului tău. Și har dându-i, te apropie la tatăl tău și-l sărută.
8. Și îndată unge peste ochii lui din fierea peaștelui acestuia, carea porți cu tine, că să știi că îndată i să vor deșchide ochii și va vedea tatăl tău lumina ceriului și în vederea ta să va bucura”.
9. Atunci au alergat înnainte cănele, carele împreună fusease în cale, și ca un sol venind, cu îmblânzirea coadei sale să bucura.
10. Și sculându-să orbul tatăl său, au început, vătămându-și picioarele, a alerga și, dând mâna slugii, au alergat spre întâmpinarea fiului său.
11. Și cuprinzându-l, l-au sărutat cu muiarea sa și au început amândoi a plânge de bucurie.
12. Și închinându-să lui Dumnezeu, dându-i har, au mâncat împreună.
13. Atunci luând Tovie din fierea peaștelui, au uns ochii tătâni-său.
- 475r 14. Și au suferit ca o jumătate de ceas. Și au început albeața din ochii lui, | ca albușul oului, a ieși.
15. Carea apucând-o Tovie, o au tras din ochii lui și îndată au dobândit vedearea.
16. Și slăvea pre Dumnezeu, el adecă, și muierea lui și toți carii îl știa.
17. Și zicea Tovie: „Bine Te cuvintezu pre Tine, Doamne, Dumnezeul lui Israil, că Tu m-ai certat și Tu m-ai mântuit; și, iată, eu văzu pre Tovie, fiul meu”.
18. Și au intrat după șapte zile Sara, muierea fiului său, și toată familia sănătoasă și dobitoacele și cămilele și banii mulți ai muierii, ci și ceialalți bani, care-i luase de la Gavel.
19. Și au povestit părinților săi toate facerile de bine a lui Dumnezeu, care făcuse despre el prin omul ce-l povățuise.
20. Și au venit Ahior și Navath, verii lui Tovie, bucurându-să, la Tovie și împreună veselindu-se de toate bunătățile care împregiurul lui arătase Dumnezeu. Și prin șapte zile uspătându-să, toți cu bucurie mare s-au bucurat.

Cap 12

475v *Tovie cu fiul despre plata lui Rafail sfātuindu-să și auzând facerile de bine | care lui și fiului său făcuse, jumătate îi făgăduiaște din toate ce adusease. Iară el să arată a fi îngerul Domnului și, după ce le-au deascoperit alte taine, în ceriu să rădică. Carea făcându-să, ei pre pământ căzând, pre Dumnezeu bine-L cuvinteză.*

- 1 tunci au chemat la sâne Tovie pre fiul său și i-au zis: „Ce putem da acestui om sfânt, care au venit cu tine?”
2. Răspunzând Tovie, au zis tătâni-său: „Tată, ce sâmbrie îi voi da? Sau ce vreadnic va putea fi de facerile lui ceale de bine?”
3. Pre mine m-au dus și m-au adus sănătos, banii de la Gavel el i-au luat, muiare el m-au făcut a avea și dimonul de la dânsa el l-au înfrănat, bucurie părinților ei le-au făcut, pe mine însumi de la îmbucarea peaștelui m-au apucat, și pre tine a vedea lumina ceriului te-au făcut, și de tot binele printr-însul ne-am umplut. Ce-i vom putea lui da spre acestea vreadnic?
4. Ci te rog, tatul meu, să-l rogi de cumva s-ar învrednici a-și priimi jumătate din toate care s-au adus”.

5. Și chemându-l, tatăl adecă și fiul, l-au || luat într-o parte și au început a-l ruga să se învrednicească a priimi jumătate parte din toate care adusease. 476r

6. Atunci le-au zis în taină: „Binecuvântați pre Dumnezeu ceriului și înaintea tuturor celor vii vă mărturișiți Lui, că au făcut cu voi mila Sa.

7. Că taina împăratului a o ascunde bine iaste, iară lucrurile lui Dumnezeu a le deascoveri și a le mărturisi de cinste iaste.

8. Bună iaste rugăciunea cu postul și milosteniia, mai vărtos decât a ascunde comoară de aur.

9. Că milosteniia de moarte slobozește și ea iaste carea curățește păcatele și face a afla mila și viața de veaci.

10. Iară carii fac păcatul și nedreptate împrotivnici sânt sufletului său.

11. Deci vă deascover adevărul și nu voi ascunde de la voi cuvântul cel de taină.

12. Când te rugai cu lacrimi și îngropai morții și lăsa prânzul tău și morții ascundeai în casa ta și noaptea îi îngropai, eu am dus rugăciunea ta Domnului.

13. Și pentru că priimit erai lui Dumnezeu, | lipsă au fost ca să te cearce ispita. 476v

14. Și acum m-au trimis Domnul să te vindec, și pre Sara, muiarea fiului tău, de la dimon să o slobozu.

15. Că eu sânt Rafail îngerul, unul dintre șapte, carii stâm înaintea Domnului”.

16. Și auzând acestea, s-au turburat și au căzut pre fețele sale la pământ.

17. Și le-au zis îngerul: „Pace voao, să nu vă temeți!

18. Că până am fost cu voi, prin vrearea lui Dumnezeu eram. Pre Dânsul bine-L cuvântați și Lui îi cântați.

19. Că vi să părea că mânc cu voi și beau, ci eu, cu bucată nevăzută și cu beutură carea nu să poate vedea de la oameni, mă slujesc.

20. Deci vreamea iaste să mă întorc la Cel ce m-au trimis, iară voi binecuvântați pre Dumnezeu și povestiți toate minunile Lui”.

21. Și zicând acestea, s-au luat de la vederea lor și nu l-au mai putut vedea.

22. Atunci, așternuți cu fața la pământ, bine au cuvântat pre Dumnezeu și, sculându-să, au povestit toate minunile Lui.

Cap 13 ||

Tovii cel mai bătrân binecuvintează și har dă Domnului și pre toți îi îndeamnă spre Dânsul. Și 477r
 procește despre întorcerea și marea fericirea cea viitoare a Ierusalimului.

1 i deșchizându-ș Tovie cel mai bătrân rostul, bine au cuvântat pre Domnul, zicând: „Mare ești, Doamne, în veac și în toți veacii împărăția Ta,

*2 Leage 32, 29.

1 Împăr. 2, 6.

Întel. 16, 13.

2 *Că Tu bați și mântuiești, duci în iad și scoți, și nu iaste cine să scape de mâna Ta.

3. Mărturișiți-vă Domnului, fiii lui Israil, și înaintea neamurilor lăudați-L pre El,

4. Că pentru aceea v-au răsipit între neamurile care nu-L știu, ca voi să le povestiți minunile Lui și să-i faceți a ști că nu iaste alt Dumnezeu Atotputearnic afară de El.

5. El ne-au certat pre noi pentru nedreptățile noastre și El ne va mântui pentru mila Sa.

6. Uitați-vă dirept aceea ce au făcut cu noi, și cu frică și cu cutremur vă mărturișiți Lui. Și pre Împăratul veacilor Îl înălțați în lucrurile voastre.

7. Iară eu în pământul robii mele mă voi mărturisi Lui, că Și-au arătat mărima Sa spre neam păcătos. |

8. Mărturișiți-vă, dară, păcătoșilor, și faceți dreptate înaintea lui Dumnezeu, crezând că va face cu voi mila Sa. 477v

9. Iară eu și sufletul meu într-aceaeaș să va veseli.

10. Binecuvântați pre Domnul, toți aleșii Lui, faceți zile de veselie și vă mărturișiți Lui!

11. Ierusalime, cetatea lui Dumnezeu, certatu-te-au Domnul în lucrurile mânilor tale.

12. Mărturisește-te Domnului în ceale bune ale tale și binecuvintează pre Dumnezeu veacilor, ca iarăși să-Și zidească în tine cortul și să cheme la tine îndărăpt pre toți cei robiți și să te bucuri în toți veacii veacilor.

13. Cu lumină strălucitoare vei fulgera și toate marginile pământului să vor închina ție.

*Isaie 16, 5.

14. *Neamurile de departe la tine vor veni și, daruri aducând, să vor închina întru tine Domnului, și pământul tău spre sfințire-l vor avea.

15. Că nume mare vor chema întru tine.

16. Blăstămați vor fi carii te vor urgisi și osândiți vor fi toți carii te vor blăstăma și blagosloviți vor fi cei ce te vor zidi.
- 478r 17. Iară tu te vei veseli întru fiii tăi, că || toți să vor blagoslovi și să vor aduna la Domnul.
18. Fericiți toți carii te iubesc și carii să bucură de pacea ta.
19. Sufletul meu binecuvintează pre Domnul, pentru că au slobozit Ierusalimul, cetatea Sa, de toate supărările Sale, Domnul, Dumnezeuul nostru.
20. Fericit voi fi, de vor fi rămășițele seamînții mele a vedea strălucirea Ierusalimului.
21. *Porțile Ierusalimului de samfir și de smaragd să vor zidi, și de piatră scumpă tot *Apoc. 21, 19.
împrejurul zidurilor ei.
22. Din piatră luminoasă și curată toate ulițele ei să vor aștearne. Și prin târgurile ei "Allilulia!" să va cânta.
23. Bine e cuvântat Domnul, carele o au înălțat, și fie împărăția Lui în veacii veacilor preste dânsa! Amin".

Cap 14

478v *Tovie, aproape de moarte, după ce au plinit anii vieții sale șasăzeaci și doi, fiul și nepoții spre cinstea lui Dumnezeu îi îndeamnă. Și, deacă-ș vor îngropa părinții, să se mute din Ninivea, carea zice că să va ră|șipi, și Ierusalimul să va înnoi. Carea fiiul păzind, mai pre urmă la socri să întoarce și, acolo plinind ani noaozăci și noao, moare.*

1. i s-au plinit cuvintele lui Tovie și, după ce s-au luminat Tovie, au trăit ani patruzeaci și doi și au văzut fiii nepoților săi.
2. Și plinind ani o sută doi, s-au îngropat cu cinste în Ninivea.
3. Că de ani cinzeaci și șase lumina ochilor pierduse și, de șasăzeaci fiind, o au dobândit.
4. Iară ceaealaltă vreme a vieții sale în bucurie au fost și cu bun sporiu de frica lui Dumnezeu au mers în pace.
5. Iară în ceasul morții sale au chemat la sâne pre fiul său, Tovie, și șapte tineri, fiii lui, nepoții săi, și le-au zis:
6. „Aproape va fi perirea Niniveai, că n-au crezut cuvântul Domnului. *Și frații noștri, 479r carei s-au răsipit din pământul lui Israil, să vor întoarce la el. *1 Esdra 3, 8.
7. Și tot pământul lui cel pustiu să va umplea și casa Domnului, carea într-însa s-au aprins, să va zidi iarăși. Și acolo să vor || întoarce toți cei ce să tem de Domnul Dumnezeu.
8. Și-și vor părăsi neamurile idolii săi și vor veni în Ierusalim și vor lăcui într-ânsa.
9. Și să vor bucura într-însa toți împărății pământului, închinându-să împăratului Israil.
10. Ascultați, dară, fiii miei, pre tatăl vostru. Slujiți Domnului în adevăr și cercați a face ceale plăcute Lui.
11. Și fiilor voștri porunciți să facă dreptăți și milostenii, să fie aducându-și aminte de Dumnezeu și bine să-L cuvinteaze în toată vremea în adevăr și întru toată putearea sa.
12. Acum, dară, fiilor, ascultați-mă și să nu rămâneți aici. Ci ori în ce zi veți îngropa pre mumă-voastră lângă mine într-un mormânt, de atunci vă îndreptați pașii voștri, să ieșiți de-aici.
13. Că văzu că nedreptatea ei îi va da sfârșit”.
14. Și au fost după ieșirea mumei sale, Tovie s-au depărtat din Ninive cu muierea sa și cu fiii și cu fiii fiilor și s-au întors la socrii săi. |
- 479v 15. Și i-au aflat sănătoși, în bătrânețe bune. Și grijea lor o au purtat și el le-au închis ochii lor. Și toată moștenirea casii lui Raguil el o au cuprins. Și au văzut al cincilea neam, pre fiii fiilor săi.
16. Și plinind ani noaozeaci și noao, în frica Domnului, cu bucurie l-au îngropat.
17. Și toată rudeniia lui și neamul lui în bună viață și în sfânta petreacere au rămas, așa cât iubiți era și lui Dumnezeu și oamenilor și tuturor celor ce lăcuia pre pământ.

